

Ateşin Kızı Ben Berfu

– mehmet-cemal · 06 Nisan 2011

BEN BERFU
(ATEŞİN KIZI)

Ben Berfu!... Hevidanlı... Bir Köçer kızı...

... Süphan Yaylaları'nda bir konda doğmuşum.

Zilan Deresi'nin kanlı sularında yıkanmış ve çeliğe su verilmiş misali, kar soğuşunda terbiye edilmişim. Ondandır yay gibi sıçrayışım, ondandır sert ve dik bakışım!

Namertlikle tanışmamış, mertlikle oynaşmışım!...

...

Acılı toprakların, sancılı zamanlarında doğmuş, dert dokulu türkülerle büyütülmüşüm... Özlemlerim, kara yazgılı toprağıma çakılıdır. Kimseler görmez, kimseler bilemez özlemlerimi...

Düşlerimin, rüzgâr yelesi atları var... Kanatları kan kırmızısı. Rengini, doğup-büyüdüğüm toprağımdan almış- tır. Ki bastığı toprak ağlar. Ben, zaten bu topraklarda hep acıyla tanışmış, acıyla yoğrulmuş ve acı tandırında pişmişim. Özlemlerim, Nemrut cehenneminde yanmıştır. Ben, ateşin de kızayım...

...

Toprağımdan, uğursuz eller eksik olmadığı gibi, kan da eksik olmamıştır, zulüm de. Ben, tarihin tanıyım... Sinemde acı, bağrımda sonsuz dertlerim vardır... Kaşlarım keman yayı değil, sadaktan çıkmış oku atmaya hazır yaydır yi- ğidim. Onu, çokook iyi bilesin...

... Gözlerimin karası; ölümlere kara-kara bakışımın rengi, yüzümdeki Urfa yarası; doktor bilmediğimin resmidir... Ben; semavere kar doldurup çay demlemiş, doğarken kundağına silâh sarılmış, Şurzan Ağa'nın kızayım... Mekânım; Van'ın yaylalarından, Urfa ocaklarına dayanır... Huduttan hududa atılan mızrak değilim... Ve beni yanlış tanıma, yanlış belleme ey yiğit! "Yirmidört boy, yadi koldan gelmişlerdenem!" Bu dağlarda doğmuş, bu yaylalarda büyümüşüm.

Ve bil ki, göçerim. Tanrı Dağları'ndan göçmüşüm.

İz sürerek bu topraklara gelmiş ve bu elleri, yurt bellemişim. "Mezopotamya" dememiş, "elcezire" bilmemiş ve "bu topraklar benim" diye, mühür basarak yerleşmişim. Akkoyunlular gibi yaylalarda at koştururken, sağdığım sütü ateşe gös- termeden içmişim. Ben, berilerin de kızayım... Zemheriyi de görmüş, cehennemi sıcakları da bilmişim...

Zemheride donmuş ve bu topraklarda kefensiz yatan atalarım gibi, bu dağlarda kefensiz yatsam ne yazar?! Ben, birliğime el uzatanlara, imansızca saldırmasını da bilirim, namusu- ma ve toprağıma göz koyanlara da!.. Bastığın bu toprak, soluklandığın bu dağlar, beni çok iyi tanır... Onur- suz yaşamamışım ey dost, kaderime razıyım. Dostuma dostluğu da bilirim, düşmana düşmanlığımı da.

Dağlara hoyratça bakışım ondandır, bakışımla yürek yakışım, onurum- dandır!... ... Acılar, beni kesmez yiğidim... Ben, acıları tanırım. Okulsuz konlarım kıldan, giyindiğim ayakkabı, kendirdendir. İmansız acılara ekmeğimi bulayarak yemiş, vicdansız acılarda, ayrıntı şarap belleyerek içmişim. Sarhoşluğum kudrettendir.

...

Bil ki; beni bilmeyen, acımı bilemez. Acımı bilmeyen de, beni bildiğim gibi sevemez. ...

Ben; kilim dokurken sevda yüklü yüreğimle, derdimi kimselere ağla- mamış, acımı ve ağrımı içime bastırmış, Nemrut eteklerinde, türkülere nağme eylemişim. Derdimi, kederimi de ağıtlarla beslemiş, fal tuttuğum yıldızlar, bir-bir kayıp giderken gecelerimden, yine de ümidi tüketmemişim. Ayaz gecelerde, yıldızları yorgan ederken bedenime, mavzeri başıma yastık eylemişim... ...

Heybelerde sevgilerim, kilimlerde sevdalarım okunur.

Acının izleri var yüzümde. Gamsız olamamışım...

Gün gelmiş, sen bayram ederken takvimde yazılı olmayan günlerin sarhoşluğunda, ben bayramlarımda bile gülememişim. Acılarım var ey dost! Sırtımdan söksen de çakılı hançeri, bir diğeri yeni baştan sokulur! ... Adıma yazılan şiirlere; "güzel", acıma yakılan türkülere; "dertli" diyor- sun. Onlar, nice sevdalarda ve nice acılarda yazılmış, onu hiç bilmiyorsun...

...

.....

Ben Berfu! Hevidanlı... Bir Köçer kızı...

Güneş, sinemde doğar. Ay hüznümde batar.

Ateşlerde yürümüş, ateşte büyümüşüm... Ben, ateşin kızayım.

Benden sorulur namuslu dağlar! Benden sorulur dertli kayalar!

Ki bir bilsen, o dağlarda nice şehit ve nice kefensiz erlerim yatar!

...

Türküler beni söyler, beni anlatır... Ve Nemrut'tan Süphan'a, hep adım yankılanır! ... Yüreğin yanarsa bir gün, bu ceylân gözlü, bu kara kara bakışlı kızdan yana, beni acılarımla bilmeli ve beni, acılarımla sevmelisin! Beni, yiğidin özü Şurzan babamdan isterken; mertçe istemelisin! Yi- ğitçe ve severek istemelisin! Acılarımı bilerek istemeli, lekesiz sevgilerle istemelisin!

Lekesiz sevgilerle istemelisin!... Mehmet Cemal SAYDAM Şurzan: İsim... (Silahşör)